ادامه از صفحه یک

فرانسه نیز در سال ۱۹۵۴ برنامه مخفی هسته‌ای نظامی خود را آغاز کرد، در سال ۱۹۵۸ آن را علنی ساخت و در سال ۱۹۶۰ اولین سلاح هسته‌ای خود را آزمایش کرد. اما چرا فرانسه باوجود قرار داشتن زیر چتر هسته‌ای آمریکا، به بمب هسته‌ای روی آورد؟ زیرا شارل دوگل، رئیس جمهوری فرانسه، به واشنگتن و تضمین‌های امنیتی آن اعتمادی نداشت. او بازدارندگی گسترده آمریکا را یک فریب می‌دانست و معتقد بود که برای امنیت واقعی پاریس، چاره‌ای جز دستیابی به قابلیت هسته‌ای مستقل وجود ندارد. همان‌طور که در سال ۱۹۶۳ گفت: «تسلیحات هسته‌ای آمریکا همچنان تضمین اساسی صلح جهانی هستند... اما این واقعیت باقی می‌ماند که قدرت هسته‌ای آمریکا لزوماً به همه احتمالات مربوط به اروپا و فرانسه به‌سرعت پاسخ نمی‌دهد. بنابراین... [تصمیم گرفته‌ایم] که خود را به نیروی هسته‌ای‌ای مجهز کنیم که منحصراً متعلق به ما باشد.» فرانسوی‌ها این توانمندی را force de frappe یا «نیروی ضربتی» نامیدند. بسیاری از تحلیلگران غیرفرانسوی این منطق را به تمسخر گرفته و آن را بازتابی از غرور ملی افراطی یا پارانویا می‌دانستند، نه یک محاسبه استراتژیک عقلانی. اما پس از اولین هفته‌های دولت دوم ترامپ، این نگاه دوراندیشانه به نظر می‌رسد و دیگر کمتر کسی آن را به سخره می‌گیرد.

به روسیه، با عشق

با پایان جنگ سرد و فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، چشم‌انداز هسته‌ای بشدت تغییر کرد. احتمال رویارویی ابرقدرت‌ها دور از ذهن به نظر می‌رسید و تهدیدهای فوری‌تر ناشی از پراکندگی مواد و تخصص هسته‌ای شوروی به کشورهای دیگر یا گروه‌های غیردولتی بود. کنترل «سلاح‌های هسته‌ای سرگردان» به مسأله روز تبدیل شد. یکی از مسائل بسیار پیچیده، سرنوشت بقایای زرادخانه هسته‌ای شوروی در اوکراین مستقل بود. کشورهای دیگر بر کی‌یف فشار آوردند تا تمام این تسلیحات را به مسکو بازگرداند و وعده دادند که اوکراین در نتیجه این اقدام متضرر نخواهد شد. کی‌یف که توان چندانی برای مقاومت نداشت، موافقت کرد و این توافق در یادداشت بوداپست در سال ۱۹۹۴ رسمی شد، که طی آن، بلاروس، قزاقستان و اوکراین با پیوستن به پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT)، در ازای دریافت تضمین‌های امنیتی از سوی ایالات متحده، بریتانیا و روسیه، از تسلیحات هسته‌ای خود چشم‌پوشی کردند.

در آن زمان، برخی استدلال کردند که این تصمیم یک اشتباه بود. به‌عنوان مثال، جان مرشایمر، دانشمند علوم سیاسی، در مقاله‌ای در فارن افرز در سال ۱۹۹۳ هشدار داد که اوکراین در نهایت برای مقابله با تجدیدنظرطلبی روسیه به بازدارندگی نیاز خواهد داشت و حفظ قابلیت هسته‌ای، کم‌مسأله‌ترین راه برای دستیابی به آن است. او نوشت: «اوکراین نمی‌تواند با سلاح‌های متعارف از خود در برابر یک روسیه هسته‌ای دفاع کند و هیچ کشوری، ازجمله ایالات متحده، تضمین امنیتی معناداری به آن نخواهد داد. تسلیحات هسته‌ای اوکراین، تنها بازدارنده قابل‌اعتماد در برابر تجاوز روسیه هستند.» اما در آن زمان، ترس از اشاعه هسته‌ای بر نگرانی‌های مربوط به جنگ‌های آینده غلبه داشت و در نتیجه، اوکراینِ پساشوروی تنها با یک ارتش متعارف باقی ماند.

برای دو دهه، این مسأله چندان مشکل‌ساز به نظر نمی‌رسید. اما در سال ۲۰۱۴، زمانی که اوکراین به‌طور فزاینده‌ای به سمت غرب گرایش پیدا کرد، ولادیمیر پوتین، رئیس جمهوری روسیه، تصمیم گرفت به کی‌یف درسی بدهد. او با دامن زدن به جنبش‌های جدایی‌طلب در استان‌های جنوبی و جنوب‌شرقی اوکراین که دارای جمعیت روس‌زبان بودند، زمینه را برای ورود نیروهای روسی به عنوان «حامی» آنها فراهم کرد و به‌سرعت کریمه و بخش‌هایی از دونباس را به تصرف درآورد. پس از آن، درگیری‌های پراکنده و مذاکرات بی‌نتیجه سال‌ها ادامه یافت تا اینکه در سال ۲۰۲۲، پوتین با راه‌اندازی یک تهاجم تمام‌عیار، قصد داشت بقیه کشور را نیز تصرف کند؛ با این هدف که اوکراین را دوباره در خاک روسیه ادغام یا آن را به مستعمره‌ای تحت کنترل یک دولت دست‌نشانده کرملین تبدیل کند.

با توجه به تفاوت آشکار در اندازه و قدرت دو طرف درگیر، کمتر کسی انتظار داشت که اوکراین بتواند در برابر این حمله مقاومت کند. اما چنین شد، و زمانی که مشخص شد کی‌یف به‌سرعت سقوط نخواهد کرد، ایالات متحده و اروپا با ارسال کمک‌های نظامی و اقتصادی فزاینده به حمایت از آن برخاستند. با گذشت ماه‌ها و سال‌ها، جنگی که ابتدا به عنوان جنگی متحرک آغاز شده بود، به یک جنگ موضعی و فرسایشی تبدیل شد، به‌طوری‌که روسیه همچنان کریمه و بیشتر مناطق دونباس را در اختیار داشت، در حالی که اوکراین موفق شده بود بخشی از خاک روسیه را در نزدیکی کورسک حفظ کند. دولت بایدن و متحدان اروپایی‌اش متعهد به حفظ اوکراین در میدان نبرد باقی ماندند، اما عزم پوتین برای به‌کارگیری تمامی منابع عظیم کشورش به او برتری نسبی داد. سپس، ترامپ دوباره به کاخ سفید بازگشت. او در جریان کارزار انتخاباتی خود وعده داده بود که جنگ را در یک روز به پایان خواهد رساند، اما توضیح چندانی درباره چگونگی آن ارائه نکرد. از زمان روی کار آمدن ترامپ، جزئیات برنامه‌های دولت او به‌تدریج آشکار شده و به نظر می‌رسد که این برنامه‌ها صرفاً بر اجبار اوکراین به پذیرش خواسته‌های روسیه متمرکز هستند: واگذاری سرزمین، تضعیف نظامی، تغییر دولت و بازگشت به مدار روسیه. هنوز مشخص نیست که میزان تمایل دولت ترامپ به نزدیکی با مسکو تا چه حد خواهد بود، هم به دلیل ابهامات ناشی از آنچه که به نظر می‌رسد تغییری اساسی در سیاست خارجی آمریکا باشد و هم به خاطر ناسازگاری پیام‌های دولت ترامپ. اما در هفته‌های اخیر، تغییرات کافی رخ داده است که نشان دهد وعده‌های قبلی آمریکا در قبال اوکراین و دیگران دیگر چندان قابل اعتماد نیستند.

همانند دوگل، مرشایمر نیز حق داشت. بازدارندگی گسترده یک فریب بود و کسانی که به آن تکیه کردند، فریب خوردند. این واقعیت، برای بسیاری از کشورهایی که تحت تهدید هستند، پرسشی اساسی را مطرح می‌کند: چرا راه فرانسه را در پیش نگیرند و با توسعه نیروی ضربتی خود، امنیت‌شان را تضمین نکنند؟

عکس: Reuters

عصر جدید هسته‌ای

همانند دوگل، مرشایمر نیز حق داشت. بازدارندگی گسترده یک فریب بود و کسانی که به آن تکیه کردند، فریب خوردند. این واقعیت، برای بسیاری از کشورهایی که تحت تهدید هستند، پرسشی اساسی را مطرح می‌کند: چرا راه فرانسه را در پیش نگیرند و با توسعه نیروی ضربتی خود، امنیت‌شان را تضمین نکنند؟

چه کسی بعدی خواهد بود؟

اکنون که ایالات متحده به یک متحد غیرقابل‌اعتماد تبدیل شده است، یکی از مسیرهایی که کشورهای در جست‌وجوی حفاظت می‌توانند در پیش بگیرند، تأمین بازدارندگی گسترده از سوی یک ارائه‌دهنده دیگر است. به عنوان مثال، فردریش مرتس، صدراعظم آینده آلمان، اعلام کرده است که قصد دارد «با بریتانیایی‌ها و فرانسوی‌ها گفت‌وگو کند تا ببینند آیا امکان گسترش چتر هسته‌ای آنها به آلمان وجود دارد یا نه.» دیگر اعضای ناتو نیز ممکن است مسیر مشابهی را دنبال کنند. کایر استارمر، نخست‌وزیر بریتانیا و امانوئل مکرون، رئیس جمهوری فرانسه به این ایده روی خوش نشان داده‌اند؛ بنابراین، ممکن است به‌زودی یک بازدارندگی هسته‌ای واقعاً اروپایی پدیدار شود. چنین تحولی می‌تواند مفید باشد و به ثبات امنیت اروپا در جهانی پساآمریکایی کمک کند. اما خیانت واشنگتن باعث خواهد شد که تمام توافقات آینده در زمینه بازدارندگی گسترده، موقتی و نه قابل‌اعتماد تلقی شوند. در گذشته، لندن به واشنگتن برای دفاع از خود اعتماد نداشت و پاریس نیز نه به واشنگتن و نه به لندن اطمینان می‌کرد. حال چرا کشورهای دیگر باید اکنون به لندن و پاریس اعتماد کنند؟ ضرب‌المثل معروف می‌گوید: «یک بار مرا فریب دادی، تقصیر توست؛ دو بار فریب خوردم، تقصیر من است.»

بنابراین، برخی کشورها ممکن است تصمیم بگیرند که برای اطمینان بیشتر، به‌طور مستقل سلاح هسته‌ای تولید کنند. البته، با محدودیت‌های گسترده‌ای که برای جلوگیری از چنین اتفاقی وجود دارد، این مسیر چندان آسان نخواهد بود. این کار نیازمند تخصص پیشرفته هسته‌ای، مقادیر زیادی مواد شکافت‌پذیر و توانایی ساخت تسلیحات پیشرفته خواهد بود. این فرآیند چندین سال تلاش مداوم و ده‌ها میلیارد دلار هزینه دربرخواهد داشت، اما کاملاً امکان‌پذیر است. اسرائیل در دهه ۱۹۵۰ برنامه تسلیحات هسته‌ای خود را آغاز و کمک‌های گسترده‌ای از فرانسه دریافت کرد. تصور می‌شود که اسرائیلی‌ها تا اواخر دهه ۱۹۶۰ اولین بمب خود را ساخته باشند و در دهه‌های بعدی صدها کلاهک دیگر به زرادخانه خود اضافه کرده باشند.

پاکستان نیز پس از مشاهده هسته‌ای شدن دشمن دیرینه‌اش؛ هند، در دهه ۱۹۷۰ برنامه مخفیانه خود را آغاز کرد. پس از دریافت کمک‌های فراوان از چین و کره‌شمالی، اسلام‌آباد در سال ۱۹۹۸ موفق به انجام آزمایش هسته‌ای شد.

اگر کره‌جنوبی به سلاح هسته‌ای دست یابد، احتمالاً ژاپن نیز همین مسیر را دنبال خواهد کرد. ژاپن رویکردی متفاوت را در پیش گرفته و به جای ساخت مستقیم بمب، ظرفیت هسته‌ای بالقوه‌ای را ایجاد کرده است؛ یک «بمب در زیرزمین» که در صورت نیاز می‌تواند به‌سرعت به یک سلاح تبدیل شود. از دهه ۱۹۶۰، توکیو متعهد شده که تسلیحات هسته‌ای نداشته باشد، آنها را تولید نکند و اجازه ورودشان به خاک خود را ندهد. اما درعین حال، برنامه پیشرفته انرژی هسته‌ای، ذخایر بزرگی از پلوتونیوم جداشده و یک صنعت دفاعی پیشرفته دارد. هر دولت ژاپنی، در صورت پذیرش پیامدهای داخلی و بین‌المللی، می‌تواند در عرض چند ماه به سلاح هسته‌ای دست یابد.

گزینه‌های محتمل بعدی اما کدام کشور خواهد بود؟ اوکراین و تایوان از محتمل‌ترین گزینه‌ها هستند، زیرا هر دو با تهدید شدید از سوی همسایگان قدرتمند دارای سلاح هسته‌ای مواجه‌اند. (تایوان تاکنون دو بار، در دهه‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰، تلاش کرده که هسته‌ای شود، اما هر بار توسط ایالات متحده متوقف شده است.) با این حال، اگر این کشورها چنین تلاشی را آغاز کنند، ممکن است همسایگان‌شان پیش از تکمیل برنامه آنها حمله کنند و این تلاش برای کسب امنیت می‌تواند به جنگ پیشگیرانه و حتی نابودی ملی منجر شود.

اگر نظم بین‌المللی همچنان رو به فروپاشی باشد، کره‌جنوبی احتمالاً اولین کشوری خواهد بود که در این موج جدید از تکثیر هسته‌ای، به سلاح هسته‌ای دست پیدا کند. این کشور در سال ۱۹۷۵ به معاهده عدم اشاعه هسته‌ای (NPT) پیوست، اما می‌تواند در هر زمانی از آن خارج شود و به این نتیجه برسد که برای مقابله با تهدید کره‌شمالی به یک توانایی هسته‌ای مستقل نیاز دارد. مقامات کره‌جنوبی از همین حالا درباره این احتمال صحبت کرده‌اند و اگر ایالات‌متحده نشانه‌ای از خروج از منطقه نشان دهد، این بحث‌ها قطعاً شدت خواهند گرفت.

اگر سئول به سلاح هسته‌ای دست یابد، توکیو نیز احتمالاً از آن پیروی خواهد کرد. در نهایت، استرالیا نیز ممکن است به آنها بپیوندد و برنامه تسلیحات هسته‌ای را که در دهه ۱۹۷۰ متوقف کرده بود، از سر بگیرد.

در اروپا، برخی از ژنرال‌های لهستانی به طور علنی ایده فراتر رفتن از اتکا به فرانسه و بریتانیا و دستیابی به نیروی هسته‌ای مستقل را مطرح کرده‌اند. در سخنرانی ۷ مارس در پارلمان لهستان، نخست‌وزیر دونالد توسک ظاهراً از این ایده حمایت کرد. او گفت: «لهستان باید به دنبال پیشرفته‌ترین قابلیت‌ها باشد، ازجمله آنهایی که به تسلیحات هسته‌ای و سلاح‌های مدرن غیرمتعارف مرتبط هستند. خرید سلاح‌های متعارف سنتی دیگر کافی نیست.» در همین حال، مقامات کشورهای نوردیک و بالتیک نیز به احتمال زیاد در محافل خصوصی درباره هسته‌ای شدن گفت‌وگو می‌کنند. (سوئد تا دهه ۱۹۷۰ برنامه هسته‌ای مستقلی داشت.)

البته هنوز هیچ‌یک از این احتمالات قطعی نیست، بویژه به این دلیل که هنوز کسی نمی‌داند آیا دولت ترامپ واقعاً تا آنجا پیش خواهد رفت که اتحادهایی را که نسل‌های پیشین آمریکا بنا کرده‌اند، کنار بگذارد یا نه؟ اما اگر چنین کند، نباید تعجب کرد که متحدان سابق آمریکا برخی از انتخاب‌هایی را که بر مبنای فرضیه تداوم حمایت ایالات‌متحده انجام داده بودند، دوباره ارزیابی کنند. هنوز برای پیش‌بینی سرنوشت این دنیای عجیب و جدید بسیار زود است، اما به نظر می‌رسد موانع روانی که تاکنون مانع از گسترش تسلیحات هسته‌ای شده بودند، ممکن است دیگر فرو ریخته باشند.

چاپخانه مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
مشاور و مجری
کلیه خدمات چاپی
چاپ افست ۲ ورقی ۴ رنگ
پلیت ستر ۴/۵ ورقی/برش و تاکنی
روزنامه
۸۴۷۱۱۵۰۵-۷
آدرس دفتر:
تهران،خیابان قنبرزاده، ابتدای خیابان خرمشهر، پلاک ۲۰۸
آدرس چاپخانه:
چهاردانگه، انتهای خیابان سینجرگاز

آگهی مزایده عمومی
شماره ۳۰۲-۱۴۰۳/۱۲/ت
نوبت سوم
شرکت تهیه و تولید مواد معدنی ایران به نمایندگی از سازمان توسعه ونوسازی معادن و صنایع معدنی ایران در نظر دارد مزایده عمومی با موضوع «فروش ۵ هزار تن کلوخه کالامین تولیدی مجتمع سرب و روی مهدی‌آباد واقع در استان یزد» را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به‌شماره ثبت ستاد ۱۰۰۳۰۰۱۰۲۸۰۰۰۰۵۸ و با جزئیات مندرج در اسناد مزایده و با تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ ۱۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال (ده میلیارد ریال)، برگزار نماید. تاریخ انتشار مزایده در سامانه ساعت ۱۰ صبح مورخ ۱۴۰۳/۱۲/۱۸ و مهلت زمانی دریافت اسناد مزایده از سایت تا ساعت ۱۷ مورخ ۱۴۰۴/۰۱/۱۰ و مهلت زمان ارائه پیشنهادات حداکثر تا ساعت ۱۷ روز شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۱/۲۳ می‌باشد. علاقه‌مندان شرکت در مزایده می‌بایست جهت دریافت اسناد و همچنین جهت ثبت‌نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی با شماره ۱۴۵۶ تماس حاصل نمایند و یا به آدرس اینترنتی www.setadiran.ir مراجعه نمایند.
ضمناً جلسه بازگشایی پاکات صبح روز یک‌شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۱/۲۴ برگزار می‌گردد.

نوبت اول
آگهی فراخوان ارزیابی کیفی مناقصه‌گران
شرکت پتروشیمی پارس (سهامی عام)
شرکت پتروشیمی پارس (سهامی عام) واقع در بندر عسلویه در نظر دارد، اجرای «عملیات احداث ساختمان‌های غیر صنعتی واحدهای در دست احداث PDH-PP» را پس از انجام ارزیابی کیفی از طریق برگزاری مناقصه دو مرحله‌ای به یک شرکت مجرب و توانمند دارای گواهی‌نامه صلاحیت پیمانکاری پایه یک رشته ساختمان و ابنیه از سازمان برنامه و بودجه، واگذار نماید. محل احداث ساختمان‌های مذکور در منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس واقع در بندر عسلویه می‌باشد.
بدین منظور از کلیه شرکت‌های معتبر، مجرب و توانمند دارای شرایط فوق دعوت می‌شود، جهت دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی حداکثر ظرف دو هفته پس از انتشار نوبت دوم این آگهی، به بخش سامانه معاملات در پایگاه اطلاع‌رسانی شرکت پتروشیمی پارس به نشانی https://www.parspc.ir مراجعه و حداکثر ظرف مدت دو هفته پس از دریافت اسناد ارزیابی کیفی، فرم‌های مربوطه را تکمیل و به‌همراه سایر اسناد و مدارک درخواست شده، تحویل شرکت پتروشیمی پارس نمایند. پس از انجام ارزیابی کیفی فقط از شرکت‌هایی که صلاحیت و توانایی آن‌ها مورد تأیید قرار گیرد، جهت دریافت اسناد مناقصه دعوت خواهد شد.
کلیه اطلاعات پروژه در اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه درج شده است. درصورت نیاز به کسب اطلاعات بیشتر، مناقصه‌گران می‌توانند با شماره تلفن ۰۷۷۳۷۲۶۳۸۷۹ تماس حاصل فرمایند.
PARS PC
روابط عمومی شرکت پتروشیمی پارس

نبض تهران با برق می‌زند — بهینه مصرف کنیم
نوبت اول
آگهی مناقصه عمومی دو مرحله‌ای
شرکت توزیع نیروی برق تهران بزرگ(سهامی خاص)
شرکت توزیع نیروی برق تهران بزرگ در نظر دارد نسبت به خرید کابل فشار ضعیف ۱×240 آلومینیومی با عایق PVC و خرید کابل خودنگهدار فشار ضعیف آلومینیومی شش 25+25+95+95+3*95 مورد نیاز خود از تأمین‌کننده یا تولیدکننده داخلی واجد شرایط اقدام نماید.
شرح مختصری از کالا(نوع، کمیت وکیفیت کالا):

شرح	خرید کابل فشار ضعیف ۱×240 آلومینیومی با عایق PVC	خرید کابل خودنگهدار فشار ضعیف آلومینیومی شش رشته 25+25+95+95+3*95
شماره مناقصه سامانه ستاد	۲۰۰۳۰۹۲۷۳۴۰۰۰۰۸۱	۲۰۰۳۰۹۲۷۳۴۰۰۰۰۸۳
شماره مرجع مناقصه	۱۴۰۳۱۰۰۲۴۵۸۳	۱۴۰۳۱۰۰۱۴۵۸۹
مبلغ ضمانت‌نامه (ریال)	۴،۴۰۳،۰۰۰،۰۰۰	۵،۹۵۰،۰۰۰،۰۰۰
مهلت فروش اسناد	از روز سه‌شنبه تاریخ ۱۴۰۳/۱۲/۲۱ لغایت روز پنج‌شنبه تاریخ ۱۴۰۳/۱۲/۳۰	
مهلت تحویل اسناد مناقصه به دستگاه مناقصه‌گزار	تا ساعت ۹ صبح روز یک‌شنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۱/۲۴	
تاریخ بازگشایی	ساعت ۱۰ صبح روز دوشنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۱/۲۵	ساعت ۱۱ صبح روز دوشنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۱/۲۵
ارزیابی کیفی	دارد	
محل تحویل و بازگشایی اسناد	تهران - خیابان شیخ بهایی جنوبی - شهرک والفجر - انتهای کوچه سوم - اداره دبیرخانه شرکت توزیع نیروی برق تهران بزرگ و محل بازگشایی: سالن جلسات	

نوع سپرده فرآیند ارجاع کار: به‌صورت ضمانت‌نامه بانکی و یا چک تضمین شده بانکی یا واریز وجه به‌حساب جاری شماره ۰۱۰۱۸۰۱۱۷۱۰۰۴ به‌نام شرکت توزیع نیروی برق تهران بزرگ بانک صادرات شعبه ملاصدرا و یا بلوکه از حساب مطالبات تأیید شده نزد شرکت توزیع نیروی برق تهران بزرگ ارائه نمایند.
به پیشنهادهای فاقد سپرده، سپرده‌های مخدوش، سپرده‌های کمتر از میزان مقرر، چک شخصی و نظایر آن ترتیب اثر داده نخواهد شد.
مبلغ فروش اسناد: جهت شرکت در مناقصه، مبلغ ۱،۵۰۰،۰۰۰ریال به‌صورت الکترونیکی صرفاً از طریق درگاه پرداخت اینترنتی سایت سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به نشانی www.setadiran.ir اقدام به خرید اسناد نمایند. ضمنا کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه‌گران، بازگشایی پاکت‌ها و اعلام و قبول برندگی از طریق همین درگاه انجام خواهد شد و مناقصه‌گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.
تاریخ انتشار مناقصه در سامانه مورخ ۱۴۰۳/۱۲/۲۱ می‌باشد.
شرایط متقاضیان جهت شرکت در مناقصه:
سایر اطلاعات و جزئیات مربوطه در اسناد مناقصه مندرج است.
نشانی‌های کسب اطلاعات بیشتر:
سایت شبکه اطلاع رسانی معاملات شرکت توانیر: www.tavanir.org.ir
سایت پایگاه ملی مناقصات: http://iets.mporg.ir
سایت شرکت توزیع نیروی برق تهران بزرگ: http:/www.tbtb.ir
روابط عمومی شرکت توزیع نیروی برق تهران بزرگ(سهامی خاص)

نوبت اول
آگهی مناقصه عمومی (یک مرحله‌ای)
شرکت گاز استان زنجان (سهامی خاص)
شرکت گاز استان زنجان در نظر دارد انجام مناقصه نصب انشعابات پراکنده و توسعه شبکه گازرسانی در شهرستان‌های ابهر، خرمدره و سلطانیه به‌شرح ذیل را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید:
کلیه مراحل برگزاری مناقصه (اعم از اسناد مناقصه، دعوت‌نامه‌ها، اصلاحیه‌ها و...) از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه‌گران درصورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند و ملزم به پیگیری از سامانه می‌باشند.
الف) شرح مختصر کار:
● نصب انشعابات پراکنده و توسعه شبکه گازرسانی در شهرستان‌های ابهر، خرمدره و سلطانیه
● مدت انجام کار ۳۶۵ روز می‌باشد.
● پروژه فاقد پیش پرداخت می‌باشد.
ب) شرایط متقاضی:
● دارا بودن رتبه ۵ و بالاتر در رشته تأسیسات و تجهیزات
● دارا بودن گواهی صلاحیت ایمنی پیمانکاران (HSE) وزارت تعاون کار و رفاه اجتماعی
● ارائه ضمانت‌نامه شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ ۲،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال (به حروف: دو میلیارد ریال) شامل یکی ازانواع ذیل:
● ضمانت‌نامه بانکی و یا ضمانت‌نامه‌های صادره از سوی مؤسسات اعتباری غیربانکی که دارای مجوز فعالیت از سوی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران هستند.
● واریز وجه نقد (واریز به‌حساب شماره IR260100004101103730230598 بانک مرکزی به‌نام شرکت گاز زنجان).
● ضمانت‌نامه صادره توسط مؤسسات بیمه گر دارای مجوز لازم برای فعالیت و صدور ضمانت‌نامه از سوی بیمه مرکزی ایران.
● اوراق مشارکت بی‌نام تضمین شده بانک‌ها و دولت با قابلیت بازخرید قبل از سررسید (موضوع قانون نحوه انتشار اوراق مشارکت).
● وثیقه ملکی معادل هشتاد و پنج درصد ارزش کارشناسی رسمی آن.
● ضمانت‌نامه‌های صادره توسط صندوق‌های ضمانت دولتی که به موجب قانون تأسیس شده یا می‌شوند و طبق اساسنامه فعالیت می‌نمایند.
● تبصره: طبق نامه شماره ۵۱۱۰۳/۹۷ مورخ ۹۷/۲/۱۰ «قیمت‌ها متناسب با کالای ساخت داخل با لحاظ کیفیت ارائه شود.»
● عطف به بخش‌نامه سازمان برنامه بودجه کشور شماره ۱۴۰۱/۷۳۰۳۹ مورخ ۱۴۰۱/۰۲/۲۱، با موضوع «مدیریت تعارض منافع و جلوگیری از تبانی در ارجاع کار» رعایت تمامی مفاد بخش‌نامه فوق‌الذکر الزامی است. (ضمنا بخش‌نامه فوق به پیوست اسناد مناقصه می‌باشد)
● سقف ریالی مناقصه: ۴۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال (به حروف: چهل میلیارد ریال)
ج) محل، زمان و مهلت تکمیل و تحویل مدارک:
از کلیه متقاضیان واجد شرایط دعوت می‌شود با مراجعه به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس WWW.setadiran.ir (بخش مناقصه) نسبت به اعلام آمادگی، دریافت و تکمیل اسناد مناقصه طبق زمان‌بندی زیر اقدام فرمایند.
● مهلت دریافت اسناد مناقصه: ۱۴۰۳/۱۲/۲۵ لغایت ۱۴۰۳/۱۲/۲۸
● مهلت عودت اسناد مناقصه: تا ساعت ۹:۳۰ روز یک شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۱/۲۴
● زمان تاریخ بازگشایی پاکات مناقصه: یک‌شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۱/۲۴
د) مناقصه‌گران می‌توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۰۲۴-۳۳۱۴۶۲۲۵ واحد تنظیم پیمان امور پیمان‌ها شرکت گاز استان زنجان تماس حاصل فرمایند.
تذکر: پیمانکاران می‌بایست جهت عودت اسناد مناقصه (شامل پاکات الف، ب و ج) علاوه بر بارگذاری کلیه اسناد و مدارک (پاکات ب و ج) به‌صورت مهر و امضا شده الکترونیکی و ارسال از طریق سامانه ستاد، صرفاً پاکت الف (تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار) را علاوه بر بارگذاری در سامانه ستاد به‌صورت فیزیکی نیز در مهلت مقرر (حداکثر تا ۹:۳۰ مورخ ۱۴۰۴/۰۱/۲۴) به واحد حراست تحویل دهند، بدیهی است تکمیل و ارائه مدارک مناقصه هیچ‌گونه حقی را برای متقاضیان ایجاد نخواهد نمود.
* بارگذاری مدارک در سامانه ستاد صرفاً از طریق امضای الکترونیکی مورد تأیید می‌باشد.
** توضیح: این آگهی در شبکه اطلاع‌رسانی نفت و انرژی (شانا) به آدرس www.shana.ir سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس WWW.setadiran.ir و پایگاه ملی اطلاع‌رسانی مناقصات به آدرس http:iets.mporg.ir درج گردیده است.
۱۸۹۴۶۱۱
روابط عمومی شرکت گاز استان زنجان